Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru – judecător Natalia Russu
Dosarul nr. 2a-3444/25; PIGD nr. 2-25000265-02-2a-26092025

D E C I Z I E

22 aprilie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Instanța de judecată în componența:
Preşedintele completului, judecător – Ana Panov
Judecătorii – Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan
Grefier – Andreea Caracaș

Examinând în ședință publică, în limba de stat, apelul declarat de Dimitrov Alexei împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 6 iunie 2025, prin care a fost respinsă acțiunea civilă depusă de Alexei Dimitrov împotriva Inspectoratului General al Poliției, cu privire la repararea prejudiciului moral, –

C o n s t a t ă:

1. **Partea descriptivă – pretenţiile reclamantului, obiecţiile pîrîtului şi explicaţiile celorlalţi participanţi la proces:**
2. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul instanței la 26 decembrie 2024, reclamantul Alexei Dimitrov a chemat în instanța de judecată pârâtul Inspectoratul General al Poliției, cu privire la compensarea prejudiciului moral cauzat de autoritatea publică.
3. În motivarea acțiunii, reclamantul învederează că, la 16 ianuarie 2023, a depus petiția nr. 1035/23, cu nr. de intrare 513 din 16 ianuarie 2023, adresată Inspectoratului de Poliție Botanica cu privire la deplângerea abaterii disciplinare.
4. Susține că, în particular, a solicitat intentarea în privința angajatului din cadrul SP-2 a IP Botanica, Mihai Negru, a procedurii disciplinare și desfășurarea anchetei de serviciu cu efectuarea tuturor acțiunilor prevăzute în pct. 47-76 a HG 409 inclusiv citarea și audierea petiționarului pe marginea prezentei petiții, preluarea probelor ce confirmă circumstanțele expuse, identificarea și audierea angajatului cu statut special.
5. Relevă că, a solicitat constatarea săvârșirii de către angajatul responsabil din cadrul IP Botanica, Mihai Negru, a abaterii disciplinare și aplicarea acestuia a sancțiunii disciplinare în deplin acord cu prevederile HG 409, emiterea ordinului de sancționare.
6. Invocă că, ulterior la 19 mai 2023, a depus cererea nr. 5046, nr. de intrare 5410 din 19 mai 2023, adresată Inspectoratului de Poliție Botanica, prin care a informat autoritatea publică că în adresa sa nu a parvenit actul administrativ adoptat urmare a soluționării petiției int. 513 din 16 ianuarie 2023 (privind solicitarea petrecerii anchetei de serviciu în privința angajatului Mihai Negru și nici nu a fost informat prin răspuns despre rezultatele examinării petiției. Susține că, drept urmare, a solicitat eliberarea actului administrativ adoptat pe marginea petiței nominalizate și acordarea neîntârziată pentru studiere în

original a dosarului administrativ acumulat urmare a examinării petiției, cu posibilitatea fotocopierii acestuia.

7. Relevă că, până astăzi, nici răspuns la petiție nr. de intrare 513 din 16 ianuarie 2023, nici la cerere nr. intrare 5410 din 19 mai 2023 nu a fost oferit de către autoritatea publică responsabilă, în speță Inspectoratul de Poliție Botanica.
8. Susține că, potrivit art. 64 al. (1) din Codul Administrativ, ”Autoritatea publică este obligată să soluționeze o cerere potrivit competențelor sale și în termenul stabilit de lege”. Invocă că, conform art. 16 al. (1) din Legea nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație (în vigoare la momentul depunerii cererii intitulată- cerere de informare cu privire la măsurile întreprinse în scopul executării hotărârii definitive, informațiile, documentele solicitate vor fi puse 2 la dispoziția solicitantului din momentul în care vor fi disponibile pentru a fi furnizate, dar nu mai târziu de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii de acces la informație.
9. Susține că, obligația autorităților administrative: justițiabilul trebuie să aibă acces la documentele utile deținute de autoritățile administrative, dacă este necesar, după ce a recurs la o procedură care să-i permită să obțină dezvăluirea documentelor (McGinley și Egan împotriva Regatului Unit, pct. 86 și 90).
10. Indică că, în cazul în care statul pârât, fără un motiv legitim, i-a împiedicat pe reclamanți să aibă acces la documentele aflate în posesia sa care i-ar fi ajutat să-și apere cauza, sau a negat în mod fals existența acestor documente, acest fapt se consideră privare de proces echitabil, contrară art. 6 § 1 (ibidem).
11. Invocă că, Legea trebuie să prevadă o procedură eficientă și accesibilă, care să le permită reclamanților să aibă acces la orice informație importantă care îi privește (Yonchev împotriva Bulgariei, pct. 49-53).
12. Relevă că, statul are obligația de a-și asuma un rol activ în acordarea protecției și poate face acest lucru prin măsuri legislative, administrative, judiciare și practice.
13. Susține că, scopul satisfacției echitabile acordate de CtEDO este de a repara prejudiciul cauzat reclamantului ca urmare a evenimentelor contrare CEDO (Scozzari și Giunta c. Italiei, 13 iulie 2000, para. 248- 250). Relevă că, CtEDO prezumă că violarea CEDO cauzează inevitabil anumite suferințe psihice (a se vedea hot. Guja c. Moldovei, 2008, para. 101), iar părțile pot convinge CtEDO să acorde alte compensații.
14. Declară că, CtEDO cere ca compensațiile cu titlu de prejudiciu moral acordate la nivel național pentru violarea CEDO să fie comparabile cu cele acordate de CtEDO în cauze comparabile (a se vedea hot. Ciorap nr. 2 c. Moldovei, 2010). Mărimea prejudiciului moral acordat depinde de seriozitatea violării CEDO și efectul acestei violări asupra reclamantului, dar și de alte circumstanțe (ex. vârsta și sănătatea reclamantului, miza pentru reclamant, etc.) Potrivit legislației în vigoare, vătămatul însuși, subiectiv, apreciază gravitatea prejudiciului moral cauzat și în acțiune indică o sumă conform voinței sale.
15. Susține că, potrivit standardelor CtEDO, compensațiile acordate la nivel național cu titlu de prejudiciu moral nu trebuie să fie nerezonabile în raport cu compensațiile acordate de ea în cauze comparabile, adică în cauzele în care a fost constatată o violare comparabilă de către același stat sau de către un alt stat cu un nivel de dezvoltare economică similar.
16. Relevă că, la determinarea cuantumului prejudiciului moral urmează să se respecte criteriul echității, care presupune că despăgubirile pentru prejudiciul moral trebuie să fie juste, raționale și echitabile, adică trebuie stabilite în așa fel încât să asigure efectiv o compensare suficientă a prejudiciului moral cauzat, ca astfel să fie menținut echilibrul între daunele

efectiv pricinuite și suma acordată. Invocă că, în cauza Albina vs. Romania 57808/00 din 28.04.2005 ”Curtea a reamintit că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 par. 1 din Convenție, include printre altele dreptul părților de a prezenta observațiile pe care le consideră pertinente pentru cauza lor. Întrucât Convenția nu are drept scop garantarea unor drepturi teoretice sau iluzorii, ci drepturi concrete și efective (Artico c. Italiei 13 mai 1980 par. 33) acest drept nu poate fi considerat efectiv decât dacă aceste observații sunt în mod real ”ascultate”, adică în mod corect examinate de către instanța sesizată. Susține că, art. 6 implică mai ales sarcina ”instanței” obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor și al elementelor de probă ale părților, cel puțin pentru a a le aprecia pertinența (Perez c. Franței, par. 80 și Van der Hurk c. Olandei, 19 aprilie 1994, par. 59).

17. În continuare face trimitere la prevederile art. 2037 al. (1) din Codul Civil. Consideră just și necesar de a înainta autorității publice pretenția de încasare a prejudiciului moral cauzat prin nesoluționarea în termen legal a cererii, în cuantum de 5000 de lei.
18. Relevă că, la aprecierea acestui cuantum sunt luate în vedere următoarele considerații: 1) nefurnizarea în termen legal a răspunsului (informației) a creat reclamantului inconveniențe, constituind un obstacol în realizarea dreptului de acces la justiție și la protejarea și exercitarea altor drepturi și libertăți ale sale (reclamantul s-a aflat în stări de incertitudine, derută cu privire la litigiul în care este implicat, nu a putut să-și construiască strategia de apărare pe cauza în care s-a solicitat informația); 2) autoritatea publică nu este la prima abatere de acest gen în raport cu reclamantul, nesoluționarea în termen legal a cererilor acestuia a devenit deja o “tradiție”; 3) reclamantul suferă stări de stres, disconfort psihologic, descurajare și deznădejde; 4) introducerea unei acțiuni în justiție presupune consumuri de resurse (de timp, materiale, intelectuale, morale) care ar fi fost posibil de investit în alte activități, necesare vitale (activitatea profesională, divertisment, autodezvoltare etc.), fiind de remarcat că reclamantul este șomer, nu dispune de surse de venit și necesită să dispună de timp liber pentru a se încadra în câmpul muncii, dar nu să se consume în litigiile judiciare.
19. Invocă că aceste idei conturează aducerea unui cert prejudiciu moral drepturilor nepatrimoniale ale reclamantului, prejudiciu care nu ar fi existat în cazul în care autoritatea publică și-ar fi onorat obligațiile ce-i revin prin lege și dacă ar fi remis în termen legal răspunsul cu informația solicitată.
20. Solicită încasarea unei sume ce este rezonabilă, neexcesivă, adecvată și constituie o compensație ce ar fi în măsură să aducă o satisfacție de pe urma dreptului invocat, și nu constituie o sursă de îmbogățire nejustificată pentru reclamant, mai ales ținîndu-se cont de realitățile socio-economice, când puterea de cumpărare a monedei naționale a scăzut enorm.
21. În drept, reclamantul a fundamentat cererea de chemare în judecată în temeiul dispozițiilor de la art. art. 9 alin. (2) lit. (b), 16 alin. (l), 17 alin. (2), 2006, 2036 alin. (l), 2037 alin. (1) din Codul Civil, art.20 alin. (1) și art. 21 din Constituția RM și art. 6 și art. 13 CEDO și a solicitat încasarea din contul pârâtului Inspectoratul General al Poliției a prejudiciului moral cauzat prin nesoluționarea în termen legal a cererii cu nr. de intrare 5410 din 19 mai 2023 în mărime de 5000 (cinci mii) lei moldovenești, dar și a cheltuielilor de judecată, cuantumul cărora va fi concretizat în ședința de pregătire a cauzei.
22. La 11 martie 2025, prin intermediul Direcției evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, pârâtul Inspectoratul General al Poliției, prin

intermediul reprezentantului Cepoi Anastasia, a depus referință prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată.

23. **Hotărârea primei instanțe**: În temeiul hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 6 iunie 2025, a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea civilă depusă de Alexei Dimitrov împotriva Inspectoratului General al Poliției, cu privire la compensarea prejudiciului moral cauzat de autoritatea publică.
24. **Solicitarea apelantului și motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul**
25. Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 10 iunie 2025 Dimitrov Alexei a depus apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 6 iunie 2025, solicitând casarea hotărârii cu adoptarea unei noi hotărâri prin care acțiunea civilă să fie admisă integral.
26. **<u>În motivarea cererii de apel, apelantul</u>** a reiterat motivele de fapt și de drept indicate în acțiune, suplimentar a mai indicat că instanța greșit nu a aplicat prevederile Legea nr. 982 din 11.05.2000 privind accesul la informație în partea stabilirii termenului în care urma a fi furnizat răspunsul or aceasta se aplică în mod direct circumstanțelor descrise în speță.
27. Concluzia instanței privind pretinsa constatare a lezării dreptului de acces la informație este eronată, întrucât o asemenea constatare nu constituie un capăt de cerere distinct și nici obiectul examinării în prezenta cauză.
28. Potrivit art. 206 alin. (1) din Codul administrativ, în contenciosul administrativ pot fi formulate doar acțiunile expres prevăzute de lege, respectiv acțiuni în contestare, obligare, realizare, constatare sau control normativ. Or, apelantul nu a solicitat constatarea încălcării dreptului la informație ca obiect autonom al litigiului, ci obligarea autorității publice să își execute obligația legală de a furniza actul administrativ și de a permite accesul la dosarul administrativ.
29. Comunică că la 16 ianuarie 2023, a depus la Inspectoratul de Poliție Botanica petiția nr. 513 privind inițierea unei proceduri disciplinare împotriva angajatului Mihai Negru. Ulterior, la 19 mai 2023, prin cererea nr. 5410, acesta a solicitat comunicarea actului administrativ emis în urma examinării petiției și accesul la dosarul administrativ. Până în prezent, autoritatea nu a oferit niciun răspuns la aceste solicitări.
30. Conform art. 16 din Legea nr. 982/2000 privind accesul la informație (în vigoare la data faptelor), informațiile solicitate urmau să fie furnizate în termen de cel mult 15 zile lucrătoare, iar orice prelungire trebuia comunicată solicitantului motivat. Totodată, art. 5 alin. (2) din Legea nr. 320/2012 obligă Poliția să furnizeze, la cererea persoanei, informațiile care o privesc.
31. Prin urmare, cauza nu vizează constatarea abstractă a unei încălcări a dreptului la informație, ci neexecutarea obligației legale a autorității de a răspunde cererilor și de a asigura accesul la actele și documentele solicitate. Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (McGinley și Egan c. Regatului Unit; Yonchev c. Bulgariei) confirmă obligația statului de a institui proceduri efective de acces la informațiile relevante și de a nu împiedica nejustificat accesul persoanelor la documentele care le privesc.
32. Aplicând normele legale la circumstanțele cauzei, rezultă că autoritatea publică a încălcat dreptul reclamantului la soluționarea cererii în termenul prevăzut de lege. Răspunsul a fost comunicat cu depășirea evidentă a termenului legal, fără o justificare formală și fără a răspunde în mod complet și clar solicitărilor formulate. Această inacțiune culpabilă echivalează cu un refuz tacit, contrar obligațiilor prevăzute de lege.

33. Potrivit art. 4 și art. 5 alin. (2) din Legea nr. 320/2012, Poliția este obligată să acționeze în conformitate cu principiul legalității și să furnizeze, la cererea persoanei, informațiile care o privesc. Totodată, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (McGinley și Egan c. Regatului Unit; Yonchev c. Bulgariei) consacră obligația statului de a asigura un acces efectiv la informațiile și documentele relevante, iar împiedicarea nejustificată a accesului la acestea poate constitui o încălcare a dreptului la un proces echitabil.
34. Mai indică că instanța de fond nu s-a pronunțat asupra pretenției privind repararea prejudiciului moral cauzat prin nesoluționarea în termen legal a cererii. În aceste condiții, se solicită obligarea autorității publice la plata sumei de 5.000 lei cu titlu de prejudiciu moral, cuantum apreciat ca fiind rezonabil, echitabil și proporțional cu atingerea adusă drepturilor reclamantului.
35. Precizează că, prejudiciul moral rezultă din starea prelungită de incertitudine, imposibilitatea valorificării dreptului la apărare și la acces efectiv la justiție, stresul și disconfortul psihologic generate de conduita autorității. Jurisprudența CtEDO (Antipencov c. Rusiei, Gridin c. Rusiei, Tolstoy Miloslavsky c. Regatului Unit, Guja c. Moldovei, Ciorap nr. 2 c. Moldovei) confirmă că prejudiciul moral nu necesită o probă strictă și că despăgubirea trebuie să fie echitabilă și proporțională cu gravitatea încălcării.
36. Solicită admiterea cererii de apel, casarea Hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 03 iunie 2025 și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală acțiunii, încasarea cheltuielilor de judecată suportate de reclamant în legătură cu examinarea cauzei în ordine de apel.
37. **Termenul legal de declarare a apelului:**
38. În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.
39. În acest context, având în vedere că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost pronunțat la 06 iunie 2025, iar cererea de apel datează din 10 iunie 2025, Colegiul civil constată că apelul a fost declarat în termen legal.
40. **Poziția părților în cadrul ședinței de judecată:**
41. Reprezentantul apelantului Dimitrov Alexei, avocatul Terziman Alexandru, în ședința de judecată a susținut apelul declarat cu motivele de fapt și de drept invocate, solicitând să fie admis în sensul formulat.
42. Reprezentantul intimatului Inspectoratul General al Poliției în ședința de judecată a instanței de apel a solicitat respingerea apelului și menținerea hotărârii instanței de fond.
43. Apelantul Dimitrov Alexei nu s-a prezentat în ședința instanței de apel deși a fost citat legal, dovada fiind anexată la materialele cauzei.
44. Drept urmare, prin prisma art. 379 alin. (2) CPC, Colegiul judiciar a dispus examinarea cauzei în lipsa participanților care nu s-au prezentat la proces.

Motivarea instanței de apel

45. **Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru**, examinând legalitatea și temeinica hotărârii contestate cu apel, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și în baza materialelor din dosar, ajunge la concluzia că apelul este neîntemeiat și urmează a fi respins cu menținerea hotărârii contestate, având în vedere faptele constatate și concluziile reținute **infra.**
46. **Legea și principiile generale aplicabile procedurii de judecare a apelului**

47. În conformitate cu art. 373 Cod de procedură civilă ,,instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă. Instanţa de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decît aceea din hotărîrea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor cînd consimte şi cînd hotărîrea este atacată şi de alţi participanţi la proces".
48. În temeiul **art. 385 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă al RM** *,,instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărîrea primei instanţe".*
49. În acord cu art. 386 alin. (1) Cod de procedură civilă ,,hotărîrea primei instanţe se casează sau se modifică de instanţa de apel dacă: a) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin; b) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, pe care prima instanţă le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice şi suficiente; c) concluziile primei instanţe, expuse în hotărîre, sînt în contradicţie cu circumstanţele cauzei; d) normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat". (2) **O hotărîre legală în fond nu poate fi casată numai din motive formale.**
50. În conformitate cu art. 387 Cod de procedură civilă, *se consideră că normele de drept material sînt încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanţa judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; b1) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituţională; c) a interpretat eronat legea; d) a aplicat eronat analogia legii sau analogia dreptului.*
51. În temeiul art. 388 Cod de procedură civilă al RM, (1) Hotărîrea primei instanţe urmează a fi casată, independent de argumentele cererii de apel, dacă: *a) cauza a fost judecată de un complet de judecată compus ilegal; b) cauza a fost judecată de instanţă în absenţa unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data şi ora şedinţei de judecată; c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile cu privire la limba procesului; d) instanţa a soluţionat problema drepturilor unor persoane neantrenate în proces; f) hotărîrea nu este semnată de judecător sau de cineva din judecători ori hotărîrea este semnată nu de acel judecător sau de acei judecători care sînt menţionaţi în hotărîre; g) în dosar lipseşte procesul-verbal al şedinţei de judecată; h) în dosar lipseşte procesul-verbal privind efectuarea unui act procedural; i) cauza a fost examinată cu încălcarea competenţei jurisdicţionale*. (2) **Săvîrşirea altor încălcări decît cele consemnate la alin.(1) constituie temeiul casării hotărîrii numai dacă ele au dus sau au putut duce la soluţionarea eronată a cauzei.**
52. În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă „fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale", iar conform art. 130 Cod de procedură civilă „instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi

interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei".

53. În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă „la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acțiunii".
54. Conform art. 239 Cod de procedură civilă „hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată".
55. Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres, obligă instanța de apel să verifice circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite, fiind obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.
56. Colegiul Civil reține că instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținând-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 § 43).
57. Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil.
58. Totodată, Colegiul civil consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea Gard Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag.26, Moreira Fereira vs Portugalia (nr.2) (Marea Cameră), 11 iulie 2017, parag. 84, 98).
59. **Circumstanţele cauzei, constatate de instanţă şi probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanţe:**
60. În da data de 26 decembrie 2024, reclamantul Alexei Dimitrov a chemat în instanța de judecată pârâtul Inspectoratul General al Poliției, cu privire la compensarea prejudiciului moral cauzat de autoritatea publică.
61. Examinând acțiunea civilă în fond, în temeiul hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 6 iunie 2025, prima instanță a concluzionat asupra netemeiniciei cererii de chemare în judecată și a hotărât de a respinge ca neîntemeiată acțiunea civilă depusă de Alexei Dimitrov împotriva Inspectoratului General al Poliției, cu privire la compensarea prejudiciului moral cauzat de autoritatea publică.
62. Colegiul civil, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii judecătorești, ajunge la concluzia că prima instanța a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite şi elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă şi sub toate aspectele, iar hotărârea este legală şi întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor şi intereselor legale a participanților la proces.
63. **Legile de care s-a călăuzit instanța de judecată**

64. În conformitate cu art.1 alin.(3) ale Constituției Republicii Moldova, în lumina interpretărilor date în jurisprudența constantă a Curții Constituționale, (hotărârea Curții Constituționale nr.2 din 19.01.1998, publicată în Monitorul Oficial nr.12-13/8 din 19.02.1998), una din caracteristicile constituționale ale statului de drept o constituie obligațiunea statului, autorităților lui publice, instituțiilor, persoanelor oficiale de a activa în limitele atribuțiilor lor stabilite de Constituție și Legi, iar instanța de judecată nu constituie o excepție în acest sens.
65. În temeiul art.20 alin.(1) din Constituția Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.
66. În temeiul art.9 alin.(1) și (2) CPC, instanței judecătorești îi revine un rol diriguitor în organizarea și desfășurarea procesului, ale cărui limite și al cărui conținut sânt stabilite de prezentul cod și de alte legi.
67. În conformitate cu art. 9 Cod civil al RM, (1) Drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. (2) Drepturile şi obligaţiile civile apar: a) din contracte şi din alte acte juridice; b) din acte emise de o autoritate publică, prevăzute de lege drept temei al apariţiei drepturilor şi obligaţiilor civile; c) din hotărîre judecătorească în care sînt stabilite drepturi şi obligaţii; d) în urma creării şi dobîndirii de bunuri în temeiuri neinterzise de lege; e) în urma elaborării obiectelor de proprietate intelectuală; f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane; g) în urma îmbogăţirii fără justă cauză; h) în urma altor fapte ale persoanelor fizice şi juridice şi a unor evenimente de care legea leagă apariţia unor efecte juridice în materie civilă.
68. În temeiul art. 16 Cod civil al RM, (1) Apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin: a) recunoașterea dreptului; b) restabilirea situației anterioare încălcării dreptului și suprimarea acțiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui; c) constatarea sau, după caz, declararea nulității actului juridic; d) declararea nulității actului emis de o autoritate publică; e) impunerea la executarea obligației în natură; f) autoapărare; g) repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial; h) încasarea dobînzii de întîrziere sau, după caz, a penalității; i) rezoluțiunea sau modificarea contractului; j) neaplicarea de către instanța de judecată a actului ce contravine legii emis de o autoritate publică; k) alte căi prevăzute de lege. (2) Metodele de apărare prevăzute la alin. (1) pot fi invocate dacă sînt întrunite condițiile stabilite de lege și, după caz, de actul juridic pentru aplicarea acestora.
69. În temeiul art. 2006 Cod civil al RM, (1) Prejudiciul cauzat printr-un act administrativ ilegal sau nesoluționarea în termen legal a unei cereri de către o autoritate publică sau de către o persoană cu funcţie de răspundere din cadrul ei se repară integral de autoritatea publică. Persoana cu funcţie de răspundere va răspunde solidar în cazul intenţiei sau culpei grave. (2) Persoanele fizice au dreptul să ceară repararea prejudiciului moral cauzat prin acţiunile indicate la alin.(1). (3) *Obligaţia de reparare a prejudiciului nu se naşte în măsura în care cel prejudiciat a omis, cu intenţie ori din culpă gravă, să înlăture prejudiciul prin mijloace legale.* 4) În cazul în care o autoritate publică are o obligaţie impusă de un act adoptat în scopul protecţiei contra riscului de producere a unui anumit fel de prejudiciu, ea răspunde pentru prejudiciul de acest fel cauzat sau nepreîntîmpinat prin neexecutarea obligaţiei, cu excepţia cazului cînd autoritatea publică demonstrează că a dat dovadă de diligenţă rezonabilă în executarea obligaţiei. (5) Autoritatea publică nu răspunde pentru prejudiciul cauzat prin adoptarea unui act normativ sau omisiunea de a-l adopta.
70.

71. Potrivit art. 5 din Legea Nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informaţie ”Subiecţi ai prezentei legi sînt furnizorul de informaţii şi solicitantul informaţiei. Furnizori de informaţii, adică posesori ai informaţiilor oficiale, obligaţi să le furnizeze solicitanţilor în condiţiile prezentei legi, sînt: a) autorităţile publice centrale şi locale - autorităţile administraţiei de stat, prevăzute în Constituţia Republicii Moldova şi anume: Parlamentul, Preşedintele Republicii Moldova, Guvernul, administraţia publică, autoritatea judecătorească; b) instituţiile publice centrale şi locale - organizaţiile fondate de către stat în persoana autorităţilor publice şi finanţate de la bugetul de stat, care au ca scop efectuarea atribuţiilor de administrare, social-culturale şi altor atribuţii cu caracter necomercial; c) persoanele fizice şi juridice care, în baza legii sau a contractului cu autoritatea publică ori instituţia publică, sînt abilitate cu gestionarea unor servicii publice şi culeg, selectează, posedă, păstrează, dispun de informaţii oficiale. Pot solicita informaţii oficiale, în condiţiile prezentei legi: a) orice cetăţean al Republicii Moldova; b) cetăţenii altor state, care au domiciliul sau reşedinţa pe teritoriul Republicii Moldova; c) apatrizii stabiliţi cu domiciliul sau cu reşedinţa pe teritoriul Republicii Moldova.”
72. Potrivit art. 6 alin. (1) din Legea Nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informaţie ”În sensul prezentei legi, informaţii oficiale sînt considerate toate informaţiile aflate în posesia şi la dispoziţia furnizorilor de informaţii, care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate şi/sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziţia lor în condiţiile legii de către alţi subiecţi de drept.”
73. Potrivit art. 10 din aceeași Lege ”Persoana are dreptul de a solicita furnizorilor de informaţii, personal sau prin reprezentanţii săi, orice informaţii aflate în posesia acestora, cu excepţiile stabilite de legislaţie. Dreptul persoanei de a avea acces la informaţii, inclusiv la informaţiile cu caracter personal, nu poate fi îngrădit decît în condiţiile legii. Orice persoană care solicită acces la informaţii în conformitate cu prezenta lege este absolvită de obligaţia de a-şi justifica interesul pentru informaţiile solicitate.”
74. Articolul 21 alin. (1), alin. (2), alin. (3) lit. e) și lit. i) din aceeași lege, reglementează că, ”Persoana care se consideră lezată într-un drept sau interes legitim de către furnizorul de informaţii poate ataca acţiunile acestuia atît pe cale extrajudiciară, cît şi direct în instanţa de contencios administrativ competentă. Persoana, de asemenea, se poate adresa pentru apărarea drepturilor şi intereselor sale legitime Avocatului Poporului. Persoana care se consideră lezată într-un drept sau interes legitim poate ataca orice acţiune sau inacţiune a persoanei responsabile pentru primirea şi examinarea cererilor de acces la informaţii, dar în special cu privire la: e) refuzul neîntemeiat de a prezenta informaţiile solicitate, i) cauzarea unor prejudicii materiale şi/sau morale prin acţiunile ilegale ale furnizorului de informaţii”.
75. Din prevederile art. 22 din Legea citată, rezultă că, ”În cazul în care persoana consideră că drepturile sau interesele legitime în ceea ce priveşte accesul la informaţii i-au fost lezate, ea poate contesta acţiunile sau inacţiunea furnizorului de informaţii la conducerea acestuia şi/sau la organul ierarhic superior al furnizorului în termen de 30 de zile de la data cînd a aflat sau trebuia să afle despre încălcare. Conducerea furnizorului de informaţii şi/sau organul ierarhic superior al acestuia va examina contestările solicitanţilor de informaţii în decurs de 5 zile lucrătoare şi va informa în mod obligatoriu petiţionarul despre rezultatele examinării în decurs de 3 zile lucrătoare. Sesizările, prin care sînt atacate acţiunile sau inacţiunea organizaţiilor care nu au organele lor superioare, sînt adresate direct instanţei de contencios administrativ competente.

76. Articolul 23 din Legea Nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informaţie reglementează că, ”În cazul în care persoana care consideră că drepturile sau interesele legitime în ceea ce priveşte accesul la informaţie i-au fost lezate, precum şi în cazul în care nu este satisfăcută de soluţia dată de către conducerea furnizorului de informaţii sau de către organul ierarhic superior al acestuia, ea poate ataca acţiunile sau inacţiunea furnizorului de informaţii direct în instanţa de contencios administrativ competentă. Sesizarea instanţei de judecată se va efectua în termen de o lună de la data primirii răspunsului de la furnizorul de informaţii sau, în caz dacă nu a primit răspuns, de la data cînd trebuia să-l primească. Dacă solicitantul de informaţii a atacat anterior acţiunile furnizorului de informaţii pe cale extrajudiciară, termenul de o lună curge de la data comunicării răspunsului conducerii furnizorului de informaţii şi/sau organului ierarhic superior al acestuia sau, în caz dacă nu a primit răspuns, de la data cînd trebuia să-l primească.”
77. Potrivit art. 24 din Legea citată ”În funcţie de gravitatea efectelor pe care le-a avut refuzul nelegitim al funcţionarului public, responsabil pentru furnizarea informaţiilor oficiale, de a asigura accesul la informaţia solicitată, instanţa de judecată decide aplicarea unor sancţiuni în conformitate cu legislaţia, repararea prejudiciului cauzat prin refuzul nelegitim de a furniza informaţii sau prin alte acţiuni ce prejudiciază dreptul de acces la informaţii, precum şi satisfacerea neîntîrziată a cererii solicitantului.”
78. Conform art. 1998 alin. (1) Cod civil al RM, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.
79. **În fapt,** analizând și apreciind înscrisurile administrate și cercetate nemijlocit în ședința de judecată, admisibile, pertinente și concludente pentru judecarea completă și obiectivă a cauzei prin prisma prevederilor **art. art. 117 – 122 și art. 130 Cod de procedură civilă**, **Colegiul civil constată următoarele circumstanțe de fapt:**
80. La 16 ianuarie 2023, Dimitrov Alexei a înregistrat la Inspectoratul de Poliție Botanica petiția nr. 1035/23, cu nr. de intrare 513, prin care a solicitat pornirea procedurii administrative conform art.69 alin.(1) din Codul administrativ, intentarea în privința angajatului SP-2 al IP Botanica, Mihai Negru, a procedurii disciplinare și desfășurarea anchetei de serviciu cu efectuarea tuturor acțiunilor prevăzute în pct. 47-76 a HG 409 (inclusiv citarea și audierea petiționarului pe marginea prezentei petiții, preluarea probelor ce confirmă circumstanțele expuse, identificarea și audierea angajatului cu statut special), constatarea săvârșii de către angajatul IP Botanica, Mihai Negru, a abaterii disciplinare și aplicarea acestuia a sancțiunii disciplinare în deplin acord cu prevederile HG 409 (emiterea actului, ordinul de sancționare) și eliberarea în adresa petiționarului a copiei actului administrativ adoptat, pe lângă scrisoare de informare. (f.d.8)
81. La 19 mai 2023, Dimitrov Alexei a înregistrat la Inspectoratul de Poliție Botanica, cererea nr. 5046/23, cu numărul de intrate 5410, prin care a comunicat că nu a primit actul administrativ adoptat urmare a soluționării petiției, înregistrată cu numărul de intrare 513 din 16 ianuarie 2023, prin care s-a solicitat petrecerea anchetei de serviciu în privința angajatului Mihai Negru, precum și faptul că nu a fost informat prin răspuns despre rezultate examinării petiției, solicitând eliberarea actului administrativ adoptat și acordarea neîntârziată pentru studiere în original a dosarului administrativ, acumulat urmare a examinării petiției indicate, cu posibilitatea fotocopierii acestuia. (verso f.d.8)

82. Potrivit petiției nr. 1035/23, înregistrată la Inspectoratul de Poliție Botanica, cu nr. de intrare 513, la 16 ianuarie 2023, reclamantul Dimitrov Alexei s-a plâns pe acțiunile angajatului IP Botanica, Mihail Negru, precum că, în procesul de soluționare a cererilor nr. 67208 din 26 decembrie 2022 și nr. 67209 din 26 decembrie 2022, acționând în calitate de executor, ar fi relatat falsuri, informații care nu corespund adevărului în scrisorile nr. 34/20/4-26111 din 19 decembrie 2022 și nr. 34/20/4-26110 din 09 decembrie 2022, și anume ar fi declarat că în adresa IP Botanica nu au fost remise materialele R-2 nr. 20619 din 18 octombrie 2019 și R-2 nr. 19927 din 07 octombrie 2020, deși conform avizelor de recepție, acestea au fost recepționate pe 24 decembrie 2020 și respectiv la 27 aprilie 2021. (f.d. 8)
83. La 19 mai 2023, reclamantul Dimitrov Alexei a înregistrat la Inspectoratul de Poliție Botanica, cererea nr. 5046/23, cu numărul de intrare 5410, prin care a comunicat că nu a primit actul administrativ adoptat urmare a soluționării petiției, înregistrată cu numărul de intrare 513 din 16 ianuarie 2023 și prin care a solicitat desfășurarea anchetei de serviciu în privința angajatului Mihai Negru, precum și faptul că nu a fost informat prin răspuns despre rezultate examinării petiției, **solicitând eliberarea actului administrativ adoptat și acordarea neîntârziată pentru studiere în original a dosarului administrativ, acumulat urmare a examinării petiției indicate, cu posibilitatea fotocopierii acestuia**. (f.d. 8)
84. Prin cererea de chemare în judecată, reclamantul Dimitrov Alexei invocă faptul că nu a primit răspunsul Inspectoratului de Poliție Botanica la cererea cu nr. de intrare 5410 din 19 mai 2023 până în prezent, invocând încălcarea dreptului său constituţional de acces la informaţie, garantat prin Legea Nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informaţie, în legătură cu care fapt pretinde cauzarea unui prejudiciu moral de către Inspectoratul General al Poliției, în cuantum de 5000,00 lei.
85. **Concluziile instanței de apel**
86. Analizând ansamblul probelor administrate, circumstanțele de fapt stabilite și dispozițiile legale incidente, Colegiul civil reține că, deși Dimitrov Alexei susține că nu a primit răspuns la cererea înregistrată la Inspectoratul de Poliție Botanica cu nr. 5410 din 19 mai 2023, acesta nu a valorificat remediile procedurale prevăzute de lege pentru contestarea pretinsei inacțiuni a autorității publice și obligarea autorității la eliberarea informației solicitate.
87. În același context, reclamantul, prin intermediul reprezentantului său, a confirmat instanței de fond și instanței de apel că nu a obținut o hotărâre judecătorească prin care să fi fost constatată nelegalitatea inacțiunii autorității publice, încălcarea dreptului său de acces la informație și repararea prejudiciului cauzat, respectiv că nu a depus o acțiune în contencios administrativ în acest scop.
88. În acest context, Colegiul reține că reclamantul a decis să înainteze o acțiune civilă privind repararea prejudiciului moral, fără a utiliza mecanismele legale destinate înlăturării pretinsei încălcări și obținerii executării obligației de către autoritatea publică. Deși exercitarea acțiunii în contencios administrativ constituie un drept procedural, iar nu o obligație în sine, nevalorificarea acestui remediu este relevantă în analiza condițiilor prevăzute de art. 2006 alin. (3) din Codul civil, care impune examinarea conduitei persoanei pretins prejudiciate sub aspectul depunerii unei diligențe rezonabile pentru prevenirea sau limitarea prejudiciului.

89. Potrivit art. 2006 alin. (3) din Codul civil, Obligaţia de reparare a prejudiciului nu se naşte în măsura în care cel prejudiciat a omis, cu intenţie ori din culpă gravă, să înlăture prejudiciul prin mijloace legale.
90. De asemenea, Colegiul reiterează că răspunderea civilă delictuală poate fi angajată numai dacă sunt întrunite cumulativ existența faptei ilicite, a prejudiciului, a raportului de cauzalitate dintre faptă și prejudiciu, precum și a vinovăției, în cazurile în care aceasta este cerută de lege. Lipsa oricăror dintre aceste elemente exclude angajarea răspunderii civile.
91. Colegiul civil apreciază că, obiectul acțiunii civile îl constituie repararea prejudiciului moral, pretenții întemeiate pe prevederile art. 1998, 2006 Cod civil al RM.
92. În acest context, apelantul pretinde că nu are o altă posibilitate legală de acces la justiție, respectiv consideră că este îndreptățit să își apere drepturile și interesele sale legitime prin depunerea unei acțiuni civile în instanța de drept comun.
93. Verificând circumstanțele de fapt și drept invocate de apelant la depunerea acțiunii civile, Colegiul civil conchide că argumentele apelantului în această privință sunt întemeiate pe interpretarea eronată a Legii.
94. Potrivit art. 5 din Legea Nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informaţie, Subiecţi ai prezentei legi sînt furnizorul de informaţii şi solicitantul informaţiei. Furnizori de informaţii, adică posesori ai informaţiilor oficiale, obligaţi să le furnizeze solicitanţilor în condiţiile prezentei legi, sînt: a) autorităţile publice centrale şi locale - autorităţile administraţiei de stat, prevăzute în Constituţia Republicii Moldova şi anume: Parlamentul, Preşedintele Republicii Moldova, Guvernul, administraţia publică, autoritatea judecătorească; b) instituţiile publice centrale şi locale - organizaţiile fondate de către stat în persoana autorităţilor publice şi finanţate de la bugetul de stat, care au ca scop efectuarea atribuţiilor de administrare, social-culturale şi altor atribuţii cu caracter necomercial; c) persoanele fizice şi juridice care, în baza legii sau a contractului cu autoritatea publică ori instituţia publică, sînt abilitate cu gestionarea unor servicii publice şi culeg, selectează, posedă, păstrează, dispun de informaţii oficiale. Pot solicita informaţii oficiale, în condiţiile prezentei legi: a) orice cetăţean al Republicii Moldova; b) cetăţenii altor state, care au domiciliul sau reşedinţa pe teritoriul Republicii Moldova; c) apatrizii stabiliţi cu domiciliul sau cu reşedinţa pe teritoriul Republicii Moldova.
95. Potrivit art. 6 alin. (1) din Legea Nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informaţie, În sensul prezentei legi, informaţii oficiale sînt considerate toate informaţiile aflate în posesia şi la dispoziţia furnizorilor de informaţii, care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate şi/sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziţia lor în condiţiile legii de către alţi subiecţi de drept.
96. Potrivit art. 10 din aceeași Lege, Persoana are dreptul de a solicita furnizorilor de informaţii, personal sau prin reprezentanţii săi, orice informaţii aflate în posesia acestora, cu excepţiile stabilite de legislaţie. Dreptul persoanei de a avea acces la informaţii, inclusiv la informaţiile cu caracter personal, nu poate fi îngrădit decît în condiţiile legii. Orice persoană care solicită acces la informaţii în conformitate cu prezenta lege este absolvită de obligaţia de a-şi justifica interesul pentru informaţiile solicitate.
97. Articolul 21 alin. (1), alin. (2), alin. (3) lit. e) și lit. i) din aceeași lege, reglementează că, Persoana care se consideră lezată într-un drept sau interes legitim de către furnizorul de informaţii poate ataca acţiunile acestuia atît pe cale extrajudiciară, cît şi direct în instanţa de contencios administrativ competentă. Persoana, de asemenea, se poate adresa pentru apărarea drepturilor şi intereselor sale legitime Avocatului Poporului. Persoana care se

consideră lezată într-un drept sau interes legitim poate ataca orice acţiune sau inacţiune a persoanei responsabile pentru primirea şi examinarea cererilor de acces la informaţii, dar în special **cu privire la: e) refuzul neîntemeiat de a prezenta informaţiile solicitate, i) cauzarea unor prejudicii materiale şi/sau morale prin <u>acţiunile ilegale</u> ale furnizorului de informaţii.**

98. Din prevederile art. 22 din Legea citată, rezultă că, În cazul în care persoana consideră că drepturile sau interesele legitime în ceea ce priveşte accesul la informaţii i-au fost lezate, ea poate contesta acţiunile sau inacţiunea furnizorului de informaţii la conducerea acestuia şi/sau la organul ierarhic superior al furnizorului în termen de 30 de zile de la data cînd a aflat sau trebuia să afle despre încălcare. Conducerea furnizorului de informaţii şi/sau organul ierarhic superior al acestuia va examina contestările solicitanţilor de informaţii în decurs de 5 zile lucrătoare şi va informa în mod obligatoriu petiţionarul despre rezultatele examinării în decurs de 3 zile lucrătoare. Sesizările, prin care sînt atacate acţiunile sau inacţiunea organizaţiilor care nu au organele lor superioare, sînt adresate direct instanţei de contencios administrativ competente.
99. Articolul 23 din Legea Nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informaţie reglementează că, În cazul în care persoana care consideră că drepturile sau interesele legitime în ceea ce priveşte accesul la informaţie i-au fost lezate, precum şi în cazul în care nu este satisfăcută de soluţia dată de către conducerea furnizorului de informaţii sau de către organul ierarhic superior al acestuia, ea poate ataca acţiunile sau inacţiunea furnizorului de informaţii direct în instanţa de contencios administrativ competentă. Sesizarea instanţei de judecată se va efectua în termen de o lună de la data primirii răspunsului de la furnizorul de informaţii sau, în caz dacă nu a primit răspuns, de la data cînd trebuia să-l primească. Dacă solicitantul de informaţii a atacat anterior acţiunile furnizorului de informaţii pe cale extrajudiciară, termenul de o lună curge de la data comunicării răspunsului conducerii furnizorului de informaţii şi/sau organului ierarhic superior al acestuia sau, în caz dacă nu a primit răspuns, de la data cînd trebuia să-l primească.
100. Potrivit art. 24 din Legea citată, În funcţie de gravitatea efectelor pe care le-a avut refuzul nelegitim al funcţionarului public, responsabil pentru furnizarea informaţiilor oficiale, de a asigura accesul la informaţia solicitată, instanţa de judecată decide aplicarea unor sancţiuni în conformitate cu legislaţia, repararea prejudiciului cauzat prin refuzul nelegitim de a furniza informaţii sau prin alte acţiuni ce prejudiciază dreptul de acces la informaţii, precum şi satisfacerea neîntîrziată a cererii solicitantului.
101. Corespunzător, reieșind din conținutul normativ al normelor de drept citate supra, apelantul a fost liber să dispună de dreptul său de a se apăra prin depunerea unei acțiuni în contencios administrativ în realizare și obligare prevăzută de art. 17, 20, 189, 206 alin. (1) lit. b), c) Cod administrativ al RM, privind contestarea acțiunilor și inacțiunilor furnizorului de informație, impunerea la acțiune (furnizarea informației solicitate) și obligarea furnizorului să despăgubească prejudiciile materiale şi/sau morale cauzate prin pretinsele acţiuni ilegale ale furnizorului de informaţii.
102. Cu toate acestea, apelantul a înaintat acțiune civilă, revendicând apărarea drepturilor civile, care este pasibilă de a fi admisă doar în condițiile legii. Astfel, în temeiul art. 16 Cod civil al RM, (1) Apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin: a) recunoașterea dreptului; b) restabilirea situației anterioare încălcării dreptului și suprimarea acțiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui; c) constatarea sau, după caz, declararea nulității actului juridic; d) declararea nulității actului emis de o autoritate publică; e) impunerea la

executarea obligației în natură; f) autoapărare; g) repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial; h) încasarea dobînzii de întîrziere sau, după caz, a penalității; i) rezoluțiunea sau modificarea contractului; j) neaplicarea de către instanța de judecată a actului ce contravine legii emis de o autoritate publică; k) alte căi prevăzute de lege.

103. Mai mult, în temeiul art. 16 Cod civil al RM, **metodele de apărare prevăzute la alin. (1) pot fi invocate dacă sînt întrunite condițiile stabilite de lege și, după caz, de actul juridic pentru aplicarea acestora.**
104. În consecință, reieșind din prevederile normative citate supra, în conformitate cu art. 27 Cod de procedură civilă al RM, regulile disponibilității în exercitarea de către părți a drepturilor procedurale, și conform limitelor acțiunii civile înaintate, instanțele de judecată sunt obligate să respecte prevederile art. 240 alin. (3) Cod de procedură civilă al RM, potrivit cărora, instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.
105. Astfel, deoarece în cauza civilă dedusă judecății, apelantul nu a demonstrat existența tuturor condițiilor necesare pentru angajarea răspunderii civile delictuale a autorității publice în conformitate cu art. 1998 Cod civil al RM, Colegiul apreciază că prima instanță a aplicat corect normele de drept material și a concluzionat întemeiat că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru admiterea acțiunii civile.
106. În ceea ce privește argumentele apelantului, în partea în care se referă la caracterul nemotivat al concluziilor primei instanțe privind respingerea pretențiilor de reparare a prejudiciului moral, Colegiul civil constată că acestea se întemeiază pe interpretarea eronată a Legii, or, în circumstanțele în care nu s-a constatat temeiul tragerii pârâtului la răspundere civilă delictuală, sunt legale și întemeiate concluziile primei instanțe privind respingerea pretențiilor privind repararea prejudiciului morale ca fiind neîntemeiate.
107. Pentru aceste considerente, argumentele invocate în apel nu sunt de natură să răstoarne concluziile primei instanțe. Hotărârea atacată este legală și întemeiată, fiind pronunțată cu o apreciere corespunzătoare a probelor administrate și cu aplicarea corectă a dispozițiilor art. 1998 și art. 2006 din Codul civil al RM, motiv pentru care apelul este pasibil de a fi respins cu menținerea hotărârii primei instanțe.
108. În continuare, cu privire la soluția primei instanțe în partea compensării cheltuielilor de judecată, dat fiind faptul că pretențiile reclamantului au fost respinse ca neîntemeiate, Colegiul constată că soluția primei instanțe privind respingerea cererii de compensare a cheltuielilor de judecată, este emisă cu respectarea prevederilor art. 94 din Codul de procedură civilă și nu există motive pentru a interveni asupra acesteia.
109. Astfel, deoarece argumentele apelantului sunt întemeiate pe aprecierea subiectivă a probelor administrate și a faptelor constatate, respectiv pe interpretarea eronată a normelor de drept material și procedural, instanța de apel consideră că circumstanțele constatate nu constituie temei de casare a hotărârii judecătorești și pronunțare a unei noi hotărâri judecătorești, motivele apelantului fiind formale în această privință. Or, săvîrşirea altor încălcări decît cele consemnate la art. 388 alin. (1) Cod de procedură civilă al RM, constituie temeiul casării hotărârii numai dacă ele au dus sau au putut duce la soluționarea eronată a cauzei, circumstanțe de fapt și drept care nu au fost constatate în proces, respectiv nu există temei de casare a hotărârii judecătorești în conformitate cu art. 388 alin. (2) Cod de procedură civilă al RM.
110. Prin urmare, în conformitate cu art. 386 – 388 Cod de procedură civilă al RM și ținând cont de faptul că o hotărîre legală în fond nu poate fi casată numai din motive formale, Colegiul civil conchide că nu există temei de casare sau modificare a hotărârii judecătorești.

111. **În concluzie,** având în vedere circumstanțele de fapt constatate și normele de drept aplicabile, deoarece circumstanțele importante pentru examinarea cauzei au fost constatate şi elucidate pe deplin de prima instanță, concluziile primei instanțe nefiind în contradicție cu circumstanțele de fapt constatate, la emiterea hotărârii judecătorești prima instanță a aplicat corect normele de drept material și procedural, iar apelul declarat este neîntemeiat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia să respingă apelul declarat și să mențină hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 06 iunie 2025.
112. **Compensarea cheltuielilor de judecată în apel:** În conformitate cu prevederile art. 94 Cod de procedură civilă al RM, ținând cont de faptul că instanța de apel respinge apelul declarat, iar partea intimată nu a înaintat cereri proprii privind compensarea cheltuielilor de judecată, Colegiul civil constată că, la adoptarea deciziei în apel, nu există temei de compensare a cheltuielilor de judecată în instanța de apel.
113. În conformitate cu prevederile art. 385 lit. a), art. art. 389 – 390 Cod de procedură civilă al RM, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, –

D e c i d e :

Se respinge apelul declarat de Dimitrov Alexei.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 6 iunie 2025, prin care a fost respinsă acțiunea civilă depusă de Alexei Dimitrov împotriva Inspectoratului General al Poliției, cu privire la repararea prejudiciului moral.

Decizia integrală se întocmeşte în termen de 45 de zile lucrătoare de la pronunţarea dispozitivului deciziei şi se publică pe pagina web a instanţei judecătorești.

Decizia este definitivă din momentul pronunţării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, iar recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere şi nu poate fi restabilit.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul – Ana Panov

Judecătorii – Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan

Copia corespunde originalului, judecător raportor – Elena Bolocan

Actul judecătoresc este public și poate fi accesat pe pagina
web a instanței www.cac.instante.justice.md.